

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/186/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3019200470
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3019200470.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: H.B., s miestom podnikania Dolná štvrť 506/36, Myjava, IČO: 45 424 764, právne zastúpený JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom, so sídlom Hodžova 53, Trenčín, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102240230/2019 zo dňa 25. septembra 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/186/2019 **z a m i e t a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.10.2019 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 102240230/2019 zo dňa 25. septembra 2019 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Daňového úradu Trenčín č. 101520645/2019 zo dňa 20.06.2019. Súčasťou žaloby bol aj návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 písm. a) SSP, nakoľko okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného hrozí u žalobcu závažná ujma a tiež iná finančná škoda, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Žalobca poukázal na skutočnosť, že správny orgán I. stupňa naďalej pokračuje vo vyrubovaní úrokov z omeškania, pričom žalovaný tieto rozhodnutia potvrdzuje. Okrem napadnutého rozhodnutia v tomto konaní (úrok z omeškania 704,20 eur) žalovaný potvrdil ďalšie 3 rozhodnutia, o ktorých zákonnosti sa už rozhoduje na tunajšom súde pod sp. zn. 13S/37/2019, 13S/54/2019 a 11S/170/2019 (dokopy úrok z omeškania 6762,80 eur). Žalobca zastával názor, že je nevyhnutná ingerencia súdu, aby tento postup správcu dane bol zastavený, v opačnom prípade inštitút oddĺženia stráca akékoľvek opodstatnenie v právnom poriadku Slovenskej republiky. V kontexte s uvedeným žalobca konštatoval, že ak bude musieť zaplatiť úroky z omeškania v správcom dane uloženej lehote, tak to bude preňho likvidačné. Navyše dňa 15.10.2019 vstúpila do platnosti novela zákona o správe daní, ktorá okrem iného umožní v rámci daňovej exekúcie zadržať vodičské oprávnenie, bez ktorého žalobca nemôže pokračovať v podnikaní.

2. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 102240230/2019 zo dňa 25.09.2019 podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. potvrdil prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Trenčín č. 101520645/2019 zo dňa 20.06.2019, ktorým správny orgán I. stupňa podľa § 156 ods. 1 písm. a) zákona č. 563/2009 Z.z. vyrubil žalobcovi úrok z omeškania v sume 704,20 eur za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie máj 2012 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške.

3. Žalovaný sa vo vyjadrení k žalobe vyjadril k jednotlivým žalobným námietkam žalobcu a podanú žalobu navrhol ako nedôvodnú zamietnuť. Zdôraznil, že predmetom tohto konania nie je uspokojenie žalovaného, ale len rozhodnutie o pokute, t.j. treba odlišovať možnú vymáhateľnosť sankcie od rozhodnutia o uložení sankcie, vzhľadom na oddĺženie žalobcu. K návrhu žalobcu na priznanie

odkladného účinku správnej žalobe žalovaný uviedol, že žalobcovi nehrozí závažná ujma ani iný dôvod na odloženie vykonateľnosti v zmysle § 185 SSP.

4. Podľa § 184 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len "SSP") podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

4.1. Podľa § 185 písm. a) SSP správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

4.2. Podľa § 186 ods. 1 SSP nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy.

4.3. Podľa § 188 SSP ak správny súd návrhu žalobcu nevyhoví, uznesením ho zamietne.

5. Vychádzajúc zo systematiky jednotlivých ustanovení SSP možno predpokladať, že úmyslom zákonodarcu bolo, aby inštitút odkladného účinku správnej žaloby bol využívaný ako výnimka zo zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 184 SSP, podľa ktorého podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok.

6. Žalobca uviedol, že prípadným výkonom rozhodnutia žalovaného mu hrozí závažná ujma, resp. finančná škoda, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok, avšak tieto tvrdenia nepodložil žiadnymi relevantnými vecnými argumentmi ani faktami (dôkazmi). Pre posúdenie úrovne závažnosti dopadu okamžitého výkonu rozhodnutia žalovaného na majetkovú (finančnú) sféru žalobcu nepostačuje iba všeobecná argumentácia naznačujúca pravdepodobný vznik škody, nakoľko uvedenú kategóriu nie je možné posúdiť izolovane bez kontextu aktuálnej hospodárskej situácie dotknutého subjektu. Je nepochybné, že akýkoľvek dodatočný vopred neplánovaný peňažný výdavok (napr. vo forme autoritatívne vyrubenej sankcie v prospech verejného rozpočtu) objektívne znižuje disponibilné zdroje každého podnikateľského subjektu. Preto je potrebné realizovať exaktnú komparáciu zameraním sa na koreláciu konkrétnej výšky takéhoto neplánovaného výdavku na strane jednej a konkrétneho hospodárskeho stavu subjektu na strane druhej v rámci uvedenej súvzťažnosti a až tak posúdiť otázku závažnosti dopadu na dotknutý subjekt. K naznačenému výsledku je možné sa dopracovať vo všeobecnosti napr. posúdením aktuálneho stavu aktív a pasív (pohľadávok a záväzkov), zostatkov peňažných prostriedkov na bankových účtoch a hotovosti v pokladni, preskúmaním, aké sú pravidelné mesačné výdavky súvisiace s bežným chodom podnikateľských aktivít žalobcu (réžia, mzdy, odvody za prípadných zamestnancov do verejných fondov) a ich štruktúra v pomere k pravidelným, resp. v najbližšom období očakávaným príjmom podnikateľa, aká je výška aktuálne splatných záväzkov voči obchodným partnerom a pod. Žalobca však okrem všeobecnej argumentácie správneho súdu nepredložil nič, na poklade čoho by bolo možné niektorý z uvedených ekonomických parametrov ustáliť a následne realizovať komparáciu s výškou úroku z omeškania vyrubeneho napadnutým rozhodnutím žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správcu dane. Pokiaľ ide o ďalšie rozhodnutia žalovaného, ktorými mal byť žalobcovi rovnako vyrubený úrok z omeškania ako v prejednávanej príhode, tieto nie sú predmetom konania v danej veci, a preto sa dôvodmi na priznanie odkladného účinku správnej žalobe s prihliadnutím na tieto rozhodnutia súd nezaoberal.

7. Keďže správny súd nezistil prítomnosť žiadnych dôkazov s potenciálom preukázať vecnú dôvodnosť návrhu žalobcu, podľa § 188 SSP uznesením ako nedôvodný zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, pričom otázku, či priznanie odkladného účinku je alebo nie je v rozpore s verejným záujmom, už vzhľadom na uvedené nepovažoval za potrebné skúmať.

8. Uznesenie senátu správneho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu kasačná sťažnosť nie je prípustná.